

Sygn. akt II Cs 202/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący: SSO Sławomir Krajewski (spr.)

Sędziowie SO Zbigniew Ciechanowicz

SO Tomasz Szaj

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi T. G.

o stwierdzenie przewlekłości postępowania

w sprawie o sygnaturze akt I C 851/13, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Goleniowie, postanawia:

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2014 roku powód T. G. złożył skargę na naruszenie prawa strony w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki i wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I C 851/13 oraz zasądzenia sumy pieniężnej w najwyższej wysokości.

W uzasadnieniu podniósł, iż mimo upływu ponad dwóch lat sprawa nie została zakończona. Dodał, iż jego zdaniem brak jest jakiegokolwiek usprawiedliwienia na tak długie prowadzenie postępowania. Skarżący nadmienił, iż jest osobą pokrzywdzoną, zaś obowiązkiem Sądu jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie. Według skarżącego sam fakt prowadzenia postępowania przez dwa lata uzasadnia stwierdzenie przewlekłości z winy Sądu.

Dodatkowo w piśmie z dnia 8 września 2014 roku T. G. ponownie żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania sądowego w sprawie Sądu Rejonowego w Goleniowie sygn. akt. I C 851/13, wniósł o zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Goleniowie na jego rzecz kwoty 20.000 zł, a nadto o zlecenie Sądowi Rejonowemu podjęcia niezbędnych czynności w celu usunięcia przewlekłości postępowania.

W uzasadnieniu podniósł, iż skargę wnosi z uwagi na okres toczącego się postępowania od zwolnienia go od kosztów sądowych i przyznania mu pełnomocnika z urzędu postanowieniem z dnia 19 września 2012 roku. Skarżący wskazał, iż dopiero w dniu 2 września 2013 roku pełnomocnik z urzędu złożył pozew w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, który postanowieniem z dnia 17 czerwca 2013 roku został przekazany według właściwości do Sądu Rejonowego w Goleniowie. Według skarżącego od tego czasu odbyły dwa posiedzenia sądowe – w dniu 16 stycznia 2014 roku oraz 3 lipca 2014 roku oraz wyznaczono termin na 25 listopada 2014 roku. W związku z powyższym skarżący uznał, iż ewidentnym jest nastąpiła przewlekłość postępowania i tym samym należy mu się rekompensata w kwocie 20.000 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) dla stwierdzenia czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania należało w szczególności ocenić m. in. terminowość i prawidłowość

podjętych przez Sąd czynności w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (...) uwzględniając charakter sprawy, stopień jej faktycznej i prawnej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosowała skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień, a także zachowanie stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Należy zwrócić uwagę, iż, jak orzekł Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 11 maja 2005 r. (II S 26/05 OSA w Katowicach 2005/2/8), ustalenie zaistnienia przewlekłości postępowania nie jest zależne jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, a jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie okresowych procedur. Przewlekłość jest pojęciem mówiącym, iż jakieś zdarzenia, czy stany są nadmiernie rozciągnięte w czasie, rozwleczone i przedłużają się. Jest to, co oczywiste, pojęcie względne, a zatem zawsze musi być odnoszone do konkretnych realiów sprawy i przyjętego trybu postępowania. Jedynie nadmierne odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki, o jakim mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 roku.

W tym miejscu należy także wskazać, na stanowisko orzecznictwa, zgodnie z którym o nieuzasadnionej zwłoce postępowania można mówić wówczas, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, ale także zachowań strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (postanowienie NSA w Warszawie z dnia 23 listopada 2004 r. OPP 52/04 Wokanda 2005/7-8/72) Przewlekłość postępowania może być także spowodowana nieprawidłowymi lub niecelowymi czynnościami procesowymi sądu.

Analiza okoliczności rozpoznawanej sprawy nie pozwala na przyjęcie, że w rozpoznawanej sprawie doszło do tak rozumianej przewlekłości postępowania.

Pozew w rozpoznawanej sprawie wpłynął do Sądu Okręgowego w Szczecinie w dniu 3 czerwca 2013 roku.

Podkreślenia wymaga, że w żadnym wypadku o przewlekłości postępowania nie może tu świadczyć okoliczność, że nastąpiło to w osiem miesięcy po wyznaczeniu dla powoda - w dniu 12 września 2012 roku, pełnomocnika z urzędu, w sprawie I Co 244/12 Sądu Okręgowego w Szczecinie. Sąd nie ponosi, bowiem żadnej odpowiedzialności za fakt, że pełnomocnik z urzędu ustanowiony dla powoda sformułował i wniósł pozew dopiero po tak długim czasie.

Następnie postanowieniem z dnia 17 czerwca 2013 roku, Sąd Okręgowy uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Goleniowie jako rzeczowo i miejscowo właściwemu do jej rozpoznania, a akta sprawy trafiły do Sądu Rejonowego w Goleniowie w dniu 15 lipca 2013 roku.

Zarządzeniem z dnia 22 sierpnia 2013 roku wezwano pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez złożenie własnoręcznego podpisu pod pozwem i odpisem pozwu skierowanym do sądu albo przesłanie do Sądu kolejnych dwóch egzemplarzy złożonego pozwu podpisanego własnoręcznie, w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu. Pismem z dnia 2 września 2013 roku pełnomocnik powoda wykonał to zobowiązanie.

Zarządzeniem opatrzonym błędną datą - 10 czerwca 2013 roku, wykonanym w dniu 6 grudnia 2013 roku, wyznaczono termin rozprawy na dzień 16 stycznia 2014 roku oraz doręczono pozwanemu odpis pozwu wzywając do ustosunkowania się do niego w terminie trzech tygodni i przedłożenia odpowiedzi na pozew, pod rygorem przyjęcia, że nie kwestionuje twierdzeń pozwu i nie zgłasza wniosków dowodowych.

Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2014 roku przeprowadzono dowód z zeznań świadków P. B. oraz M. G. oraz odroczone rozprawę do dnia 3 lipca 2014 roku w celu kontynuowania postępowania dowodowego.

Na rozprawie w ww. dniu przeprowadzono dowód z zeznań świadków R. U., E. P. i M. S., a także dopuszczono dowód z przesłuchania powoda przy czym postanowiono dowód ten przeprowadzić w ramach odezwy przed sądem właściwym ze względu na obecne miejsce przebywania powoda oraz odroczone rozprawę na termin z urzędu.

Zarządzeniem wreszcie z dnia 4 lipca 2014 roku wyznaczono termin rozprawy na dzień 25 listopada 2014 roku.

Powyższe okoliczności, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie wskazują na to, aby w rozpoznawanej sprawie wystąpiła przewlekłość postępowania.

Jakkolwiek Sąd winien był jeszcze przed rozprawą z dnia 3 lipca 2014 roku ustalić, miejsce przebywania powoda, co pozwoliłoby na nie odraczanie rozprawy w tym dniu na termin z urzędu, to jednak wadliwość ta została bardzo szybko usunięta i wyznaczono konkretny termin rozprawy - 25 listopada 2014 roku.

Pozostałe czynności Sądu były podejmowane terminowo - bez zbędnej zwłoki i prawidłowo. Podkreślenia wymaga, że na każdej rozprawie przeprowadzane były dowody z zeznań świadków.

Przerwy pomiędzy terminami rozpraw, jakkolwiek dość długie wynikają ze znacznej ilości spraw rozstrzyganych w Sądzie Rejonowym, przy uwzględnieniu jego sytuacji kadrowej. Podkreślić należy, że skarżący musi mieć świadomość, że przedmiotowa sprawa nie jest jedyną rozpoznawaną przez ten Sąd Rejonowy. Oczywiście jest przy tym, iż sprawa powoda nie była i nie mogła być traktowana priorytetowo.

Brak jest zatem podstaw, aby uznać za zasadne stanowisko skarżącego, iż z jednej strony sprawa trwa już dwa lata, w rzeczywistości postępowanie w niej toczy się od nieco ponad roku, a ponadto, że wyznaczenie przez Sąd Rejonowy jedynie dwóch terminów rozpraw świadczy o przewlekłości postępowania.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, iż brak jest podstaw do formułowania twierdzeń, iż w zakresie objętym skargą doszło do naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Skarga podlega w takiej sytuacji oddaleniu, wobec czego na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.